

at den nu er mindst lige saa stor som før Krigen. Men selvfølgelig kan Forholdet skifte.

Det ærede Medlem pegede i denne Forbindelse paa Kulpriserne. Som Forholdene laa i alle Tilfælde indtil hen midt paa Sommeren, var der fra alle Sider et Kapløb om at komme i Besiddelse af Kul næsten uden Hensyn til, paa hvilke Betingelser de kunde faas. Det gælder f. Eks. for Statsbanerne lige som for de private Importører; man maatte købe næsten til de Priser, der forelaa, fordi der ingen Konkurrence var, og fordi man, saaledes som Forholdene tegnede, maatte regne med den Mulighed, at man i den Vinter, vi nu er inde i, vilde faa overordentlig stort Besvær med at faa de nødvendige Brændselsmaterialer, som man skulde have udefra. Saaledes er det gaaet til, at f. Eks. Statsbanerne ligger inde med store Kulbeholdninger til høje Priser. Jeg skulde for øvrigt tro, at det ikke alene gælder for Statsbanerne, men at man ogsaa indenfor Københavns Belysningsvæsen ligger med store Kvantiteter af Kul til høje Priser, fordi man ogsaa der maatte forsyne sig. Saadanne Institutioner er ikke saaledes stillede, at de kan indskrænke sig til at tage forretningsmæssige Hensyn, veje, om det kan betale sig at købe til de paagældende Priser, eller om man muligvis skulde udsætte Købet for derigennem at vinde noget. Det kan de ikke, fordi der skal skaffes tilstrækkelige Kvanta for at kunne fortsætte Driften. De er derfor nødte til at købe og sikre sig. De er paa denne Maade ikke underkastede de samme Vilkaar som de private Importører. I øvrigt maa jeg takke det ærede Medlem, fordi hans Udtalelser om disse Forhold ikke indeholdt nogen Bebrejdelse overfor Statsbanerne, fordi de har sikret sig.

Jeg maa maaske i samme Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der spurgte, om man ved disse Kulindkøb havde taget Hensyn til de danske Skibe og sørget for at faa Kullene fragtet med danske Skibe, at det tror jeg ikke, man har; thi Forholdene laa saaledes, at man saare langt fra kunde stille Betingelser ved Køb af disse Kul. Man maatte paa det daværende Tidspunkt være glad for, om man kunde faa de kontraherede Kul; man kunde ikke stille Betingelser i den angivne Henseende. Men jeg skal tilføje overfor det ærede Med-

lem, at man, hvis Fragterne ligger vanskeligt, som det ærede Medlem paa pegede, ved fremtidige Kulindkøb fra Statsbanernes Side selvfølgelig i saa høj Grad som paa nogen Maade gør ligt vil tage Hensyn til, at der gøres Brug af danske Skibe til Befragtning.

Det ærede Medlem Hr. Rode spurgte, om der var taget nogen Bestemmelse med Hensyn til Fornyelse af Loven om Forbud mod Salg af Skibe til Udlandet. Hvis jeg ikke husker fejl, udløber Loven den 31. December i Aar. Der er ikke i Handelsministeriet taget nogen afgørende Stilling til, hvorvidt denne Lov skal fortsættes eller ophæves; jeg tror, at Resultatet af Overvejelser nærmest gaar i Retning af ikke at forny Forbudet, men Afgørelsen er, som sagt, i hvert Tilfælde i Øjeblikket ikke truffet.

I nogen Forbindelse med dette Forhold staar det af det ærede Medlem Hr. Korsgaard fremsatte Spørgsmaal vedrørende Baandlæggelsen af Kapitaler til Nybygning af Skibe. Da den sidste Lov vedrørende Baandlæggelsen af disse Kapitaler blev vedtaget, blev, hvis jeg ikke husker fejl, Ordningen den, at de paa det daværende Tidspunkt baandlagte Kapitaler vedblivende skulde anvendes til Bygning af Skibe, medens de Kapitaler, der fremkom senere, ikke skulde være bundne paa den Maade.

Til Slutning vil jeg takke de ærede Ordførere ikke blot for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet, men ogsaa fordi de alle har været enige om at anerkende den store Betydning, som Skibsfarten har haft for vort Land gennem disse vanskelige Aar, og den Villighed, der fra Skibsfartens Side er vist med Hensyn til at yde betydelige Ofre, netop for at bringe Samfundet ud af disse Tider. Jeg vil paa Regeringens Vegne føje Ministeriets Tak til den Tak, som saaledes er blevet fremsat fra de forskellige Ordføreres Side.

Korsgaard: Jeg vil gerne forstaa den højtærede Trafikministers Udtalelser saaledes — ganske klare forekommer de mig ikke at være —, at man turde haabe, at de baandlagte Kapitaler snarest muligt bliver frigjort. Jeg kan ikke rejse, at der er nogen Grund til at fastholde Baandlæggelsen, naar Forholdet er det, at vi har Tonnage nok,